

Z wokandy: Opłata adiacencka i wniosek o wstrzymanie decyzji. NSA wskazał obowiązki strony

Kategoria: Zarządzanie Przestrzenią

Opublikowano: środa, 01, lipiec 2026 16:32

Mateusz Jabłoński

Odsłony: 80

Naczelny Sąd Administracyjny postanowieniem z 7 maja 2026 r. (sygn. I OZ 171/26) oddalił zażalenie stowarzyszenia na postanowienie Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku dotyczące odmowy wstrzymania wykonania decyzji w sprawie opłaty adiacenckiej.

Sprawa dotyczyła decyzji Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Białymstoku utrzymującej w mocy decyzję organu wykonawczego gminy w przedmiocie opłaty adiacenckiej. Stowarzyszenie niezgadające się z wydanym rozstrzygnięciem, wystąpiło ze skargą do WSA oraz złożyło wniosek o wstrzymanie wykonania decyzji. WSA odmówił jednak udzielenia ochrony tymczasowej, wskazując, że wniosek nie zawierał żadnego uzasadnienia odnoszącego się do przesłanek określonych w art. 61 § 3 p.p.s.a.

W zażaleniu do NSA na rzeczone postanowienie stowarzyszenie argumentowało, że wykonanie decyzji będzie wiązało się z koniecznością uiszczenia opłaty adiacenckiej oraz dokonania rozliczeń wewnętrznych pomiędzy organami organizacji. Wskazano również, że zapłata opłaty może prowadzić do konieczności podwyższenia innych opłat. Skarżący podnosił ponadto zarzuty dotyczące bezspornego naruszenia przepisów kodeksu postępowania administracyjnego.

NSA nie podzielił tej argumentacji. Sąd przypominał, że zgodnie z art. 61 § 3 p.p.s.a. wstrzymanie wykonania aktu administracyjnego jest wyjątkiem od zasady, zgodnie z którą wniesienie skargi do sądu administracyjnego nie wstrzymuje wykonania decyzji. Aby uzyskać ochronę tymczasową, strona musi wykazać istnienie niebezpieczeństwa wyrządzenia znacznej szkody albo spowodowania trudnych do odwrócenia skutków. Sąd wyraźnie podkreślił, że nie chodzi o jakąkolwiek szkodę lub dowolne następstwa wykonania decyzji administracyjnej, lecz o skutki kwalifikowane, przekraczające zwykłe konsekwencje związane z wykonaniem aktu tego rodzaju. Obowiązek wykazania tych okoliczności spoczywa na stronie składającej wniosek.

NSA zwrócił uwagę, że wniosek powinien zawierać spójną argumentację opartą na konkretnych faktach oraz, w razie potrzeby, dokumentach źródłowych. Dotyczy to szczególnie sytuacji, gdy strona powołuje się na trudną sytuację finansową lub ryzyko wystąpienia znacznej szkody majątkowej. Tymczasem w analizowanej sprawie stowarzyszenie nie przedstawiło żadnych danych finansowych ani innych dowodów pozwalających ocenić rzeczywiste skutki wykonania decyzji. NSA wskazał również, że samo kwestionowanie legalności decyzji nie może przesądzać o wstrzymaniu jej wykonania. Postępowanie dotyczące ochrony tymczasowej nie służy bowiem ocenie zgodności decyzji z prawem. Ocena zarzutów dotyczących naruszenia przepisów postępowania administracyjnego następuje dopiero przy merytorycznym rozpoznaniu skargi.

W uzasadnieniu podkreślono także, że obowiązek zapłaty należności pieniężnej co do zasady ma charakter odwracalny. Jeżeli strona chce wykazać, że wykonanie decyzji finansowej doprowadzi do trudnych do odwrócenia skutków, musi przedstawić konkretne informacje dotyczące swojej sytuacji majątkowej i finansowej. Ogólne twierdzenia o możliwych trudnościach finansowych nie są wystarczające. NSA zauważył ponadto, że część argumentów została przedstawiona dopiero na etapie zażalenia, a nie we wniosku rozpoznawanym przez WSA.

Postanowienie NSA z 7 maja 2026 r. (sygn. I OZ 171/26)

Źródło: [CBOSA](#)